

Եւ խնդրեմք յԱմենամեծ Կայսերական Գրանէն՝ ամենայն Ռուսաց, զի ի կարգս Ռուսաց Պայծառածին Իշխանաց՝ համարեցեալք իցեն Երկայնարագուկ անուամբ:

ՆԵՐԱԿԼ ԱՐՔԵՅ ՎՐԵՑ

Աստ է բարձր Արքայական

Կնիքն մեծ թագաւորացն Բաղրատունեաց:

Ճնորհեցաւ յԱրքունական Քաղաքս մեր ի Թիֆլիզ, յամի Տեառն 1783. յօգոստոսի 28. յերեսուն իննեւըրորդի ամի թագաւորութեան մերում”:

Հրովարտաւ տպագրեալ է ի յիշատակարանի Ընդհանրական գրքի ներսիսի Ճնորհալոյ տպեալ ի Ս. Պետեւըրբուրգ, յամի Տեառն 1788:

Դիւան Հայոց Պատմութեան. Գիրք Գ. Թիֆլիս, Սիմլօն Կաթողիկոսի յիշատակարանում. 1894:

Գլ. ԾԱ. յէջ 329 և 330.

1763. Զարարիա անուամբ աւագ քահանայն Չամախու, գնացեալ ի սուրբ Երուսաղէմ ուխտի ազագաւ և դարձեալ անտի և ի սուրբ Աթուս հանդիպեալ ի քաղաքն իւր երթոյր ի Չամախի: Եւ յայտ ներկայում, ժամանեաց առ սրբազան Վեհրս թուղթ ի սրբուց Փանահ Խանին յիրրահիմ Խանէն, որ էր պատասխանի թղթոյն, որ գրեցաւ առ նա ի հոկտեմբերի ժԳ: Որ թողեալ գառաջին անբարտաւանական և գտղայական ոճ բանին, գրեալ էր այժմ աղերսանօք, և որպէս թէ խրատելալ և գրարւորն ցուցանելով՝ կամակցութիւն կամաց Սրբազան Վեհին, ըստ որում յայնժամ գրեալ էր առ ինքն, թէ կամիմ ես, զի Գանձասարու աթոռն շինասցի, և ոչ թէ Յովհաննէս լիցի կաթողիկոս կամ Խրայէլի: Ըստ այսմ և միաբանքն Գանձասարու գրեալ էին գթուղթ (որոց ոչ գրեցաւ այժմ պատասխանի): Այսպէս և ժողովուրդքն Չամախու գրեալ էին պատասխանի թղթոյ Սրբազան Վեհին, զոր յայնժամ ի հոկտեմբերի